

Jiří Voskovec - Jan Werich - Jaroslav Ježek

BALADA Z HADRŮ

První aranžovací zkouška na divadlo
o prokletém básníku

Jevištní adaptace, choreografie, režie	Pavel Dostál j.h.
Scéna, kostýmy	Jaroslav Milfajt j.h.
Hudba	Eduard Šlechta j.h.
Předtavení řídí	Jana Lusková Milena Pletánková
Zvuk	Stanislav Kábrt Karel Roubík
Světla	Josef Kult Vladimír Müller Tomáš Kopecký
Jevištní technika	Václav Smutný Aleš Kleiner

*

P r e m i é r a

14. května 1988 v Divadle Al. Jiráského v Úpici

František Villon básník a dareba	Ivan Pospíšil
Kateřina, milostnice	Milena Langrová
Purkmistr města Paříže	Květoslav Matyska
Filip, pasák	Zdeněk Vylíčil
Prévot města Paříže	Josef Müller

Pařížská chudina	
Žebračka	Blanka Vylíčilová
Vyklačka	Jiřina Gušlevská
Nuzačka I	Míla Richterová
Nuzačka II	Jana Kynlová
Žebrák	František Lusk
Nuzák I	Pavel Švorčík
Nuzák II	Jaroslav Karlík
Šenkýřka	Zuzana Kreisová
Dále	Jindra Kleinerová Marie Matysková Nataša Weisová Josef Král

Hasič a felčar	Aleš Kleiner
Georges, kulisák	Irena Vylíčilová
Jehan, kulisák	Jaroslav Jebousek
Brynda, hlídač a milovník divadla	Zdeněk Dietrich

Bylo to v roce 1957 ve Vodičkově ulici v Praze v divadle ABC. Byl jsem v té době ve věku, kdy člověk považuje výlet do hlavního města, spojený s povinnou návštěvou divadelního představení, spíše za tělesný trest, než za kulturní zážitek.

Návštěva divadla byla totiž podmíněna kravatou, kterou jsem nenáviděl a která škrtila. Límeček, který maminka tak pečlivě naškrobila, dřel, boty tlačily a šaty po starším bratrovi zoufale nepadly. Učiněný očistec pro dospívajícího kluka, který programově opovrhoval konvencemi a jediné, co z kultury uznával, byl rokenrol.

A pak se otevřela opona a dostavil se ten zázrak a já byl definitivně ztracen. Nepamatuji se, zda jsem tehdy více vnímal Werichova Jeana s Horníčkovým Georgem, kteří na jevišti žonglovali se slovy jako s ping-pongovými míčky, anebo zda mi více učaroval příběh básníka, který se vzepřel mocným tohoto světa. Nebo to byly Villonovy verše, přes které jsem se později dostal k poezii? Ježkova hudba, která mi pomohla objevit jazz? Či snad písňové texty V + W, podle kterých jsem se o pár let později učil psát svoje první písničky? Nevím, opravdu nedovedu po těch letech spravedlivě odhadnout, která ze složek představení na mne nejvíce zapůsobila. Pamatuji si jenom jedno: odcházel jsem tehdy z divadla ve Vodičkově ulici nevyléčitelně nakažen bacilem bláznovství, které se jmenuje DIVADLO.

Balada z hadrů je divadlo, které má ve svrchované míře všechno to, co divadlo dělá

divadlem. Nosný příběh, lásku, zradu, vášeň, nenávist. A to autory seřazeno všechno dramaticky tak, aby slzu střídal smích, pohodu vzrušení a drsnou syrovost něžná poezie. Nčasový příběh o básníku, nešťastníku a darebovi, který nechtěl zradit sám sebe, pořád v sobě nese naléhavost poselství, oslovujícího současníka.

A právě proto bychom chtěli hrát pro vás dnes Baladu z hadrů. Záměrně ji inscenujeme bez tradičních forbín, neboť se domníváme, že jejich jedinečnost a postavení v českém divadle jsou neopakovatelné. Je naivní myslet si, že stačí převzít zaznamenaná slova, přidat aktualizační vtíp, obléknout kostým a vyjít na jeviště. Rekonstruovat atmosféru předscén, které vznikaly za zcela odlišných okolností, se již nikdy nepodaří. Zato ale spontaneita, s níž V + W vstupovali do světa fantazie, na jeviště, humor, s nímž se rozhlíželi okolo sebe, vysmívali se pošetilostem a odsuzovali hlouposti a krutosti tohoto světa, jsou inspirací k radosti ze hry slov, hudby a pohybu, v níž je ukryta poezie a komediantská schopnost divat se a vidět. Hrajeme tuto hru také proto, že milujeme divadlo, protože jak říkali ti dva: "DIVADLO JE FANTAZIE, STRAŠLIVÁ FANTAZIE. CHOROBNÁ FANTAZIE. BLÁZNOVSTVÍ!"

A tak mám se souborem jedno velké přání: Aby vám bylo s Jiřím Voskovcem a Janem Werichem, Jaroslavem Ježkem, Františkem Villonem a taky s námi tady v divadle fajn. Tak jako bylo tenkrát mně, v té Vodičkově ulici .....

Pavel Dostál

Věříme hluboce a věrně
ve fantastickou podstatu
divadla a jsme vášnivými
vyznavači divadelního
kouzelnictví.

Divadlo je umění, které
patří do oblasti optic-
kých klamů, eskamotér-
ských kousků, světelných
fontán, ohňostrojů a
kejklířství.

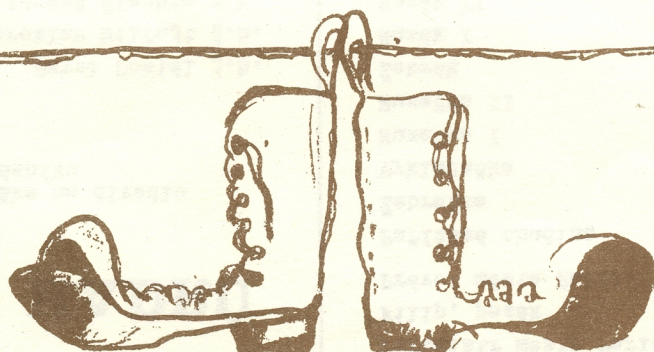
V + W

HEJ, PANE KRÁLI ...

Hej, pane králi, nebuď líný
Vem hadry a jdi mezi lid
Poznáš co je život z dřiny
Uvidíš za den tolik špíny
Do smrti nebudeš mít klid
A vůbec, velkomožní páni
Přijďte se na nás podívat
Vy páni, kteří jste tím vinní
Že bída z lidí lotry činí
Že vlky z lesů žene hlad

Myslete si, že jsme jen lůza
Že se nás nemusíte bát
Jednou však popadne vás hrůza
Až pod okny vám budem řvát
Hej, křečkové a bařtipáni
Je čas budeme účtovat
Pánové sami jste tím vinní
Že bída z lidí vlky činí
Že nás proti vám vede hlad

BALADA Z HADRŮ